

ντ' εὔταει με! (τόσα καλὰ τοῦ ἔκαμα καὶ κοίταξε τί μοῦ κάμνει αὐτὸς ὁ ἀπάνθρωπος! Ὁ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου εἰς τὸ εὔταει διὰ τὸ προηγούμενον ἐρωτηματικὸν ντό - ντ') Χαλδ. Ἐγὼ ἀτόσα καλὰ ἐποίκ' ἀτον κ' ἐκεῖνος ἐφάνθεν ἀπάρθεπος Κερασ.

ἀπανινά ἐπίθ. Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπανινός.

Κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξέχη τι: *Κολυμπῶ ἀπανινά* (κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξέχουν αἱ χεῖρες τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης).

ἀπανινός ἐπίθ. Πελοπν. (Οἶν.) Σῦρ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. παρ' νός Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπάνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινός. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. κάτω - κατινός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ὁ ἀνωτέρω εὐρισκόμενος ἐνθ' ἀν.: *Βγάλε τ' ἀπανινὸ σκέπασμα ἀπὸ τὸ κρεβάτι* Χίος || Φρ. Ὁ παρ' νός ὁ ταδακῆς ἐν' ἄδειος (ἐπὶ ἀνοήτου. ταδακῆς = ὄροφος) Σαρεκκλ.

ἀπάννιστος ἐπίθ. πολλαχ. ἀπάννιστους Μακεδ. Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παννιστός < παννίζω.

1) Ὁ μὴ καθαρισθεὶς διὰ τῆς πάννης ἀπὸ τοὺς ἄνθρακας καὶ τὴν στάκτην, ἐπὶ φούρνου Μακεδ. Συνών. ἀπάννιστος 3. 2) Ὁ μὴ μαρανθεὶς, κυρίως ἐπὶ χόρτων πολλαχ.: *Ἀπάννιστα χόρτα*. Συνών. ἀμαράγγιστος.

ἀπάννιστος ἐπίθ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) ἀπάννιστους βόρ. ιδιῶμ. ἀπάννιστος Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παννιστός < παννίζω.

1) Ὁ μὴ γενόμενος λευκὸς ὡς παννὶ Πόντ. (Τραπ.): *Ἡ χρά τ' ἀπάννιστον ἐν* (χρά = χροιά, ὄψις). 2) Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν ἐφόρεσέ τις ἀκόμη, καινουργίης, ἐπὶ ἐνδυμάτων Θράκ. (Περίστασ. κ. ἀ.) Κύπρ.: *Ἀπάννιστα φορέματα* Θράκ. *Ἐπέθανεν ἡ μάνα της τὸ ἄφηκεν τὰ ροῦχα της ἀπάννιστα* Κύπρ. *Ποῦ νὰ μείνουν ἀπάννιστα τὰ ροῦχα σου!* (ἀρά) Περίστασ. Συνών. ἀβάλτος 2, ἀβάλωτος 2, ἀγγιχτός 2, ἀγκαίνιστος 2, ἀλάτρευτος 2, ἀμεταχείριστος, ἀνέργιος 1, ἀπαννος 1, ἀπιαστος, ἀφόρετος, καινούργιος. 3) Ἀπάννιστος 1, ὁ ἰδ., πολλαχ.: *Ἀπάννιστος εἶν' ὁ φούρνος καὶ μὴ βάλῃς μέσα τὰ ψωμιά*.

ἀπαννος ἐπίθ. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. παννίζω κατὰ τὸ σχῆμα *καρπίζω - ἀκαρπος* κττ. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 109.

1) Ἀπάννιστος 2, ὁ ἰδ.: *Ἀπαννον ὁ σωκάστιν* (ἐσωκάστιον). 2) Ἀβλαβής, σῶος, ὑγιής.

ἀπάνοιγμαν τό, Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπανοίγω.

Τὸ νὰ σηκώσῃ τις τὴν χεῖρα καὶ νὰ λάβῃ στάσιν ἐπιθέσεως κατὰ τινος.

ἀπανοίγω ἀμάρτ. Μέσ. ἀπανοίγμαι Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. ἀνοίγω.

Ἐκτείνων τὴν χεῖρα λαμβάνω στάσιν ἐπιθέσεως κατὰ τινος: *Ἀπανοίεται νὰ κρούῃ ἀτον*.

ἀπανοιξιούθε ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀπαρ' ξιούθε Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀπαρ' ξιούθε Στερελλ. (Ἀρτοτ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ἐπιθ. *ἀνοιξιούθε.

Ὅταν ἀρχίσῃ ἡ ἀνοιξις: *Ἀπαρ' ξιούθε θὰ πάῃ τοῦ πιδὶ 'ς τοῦ σκουλεῖο* Ἀρτοτ. *Ἀπαρ' ξιούθε λουγαριάζον νὰ βάλουν νὰ σκάψουν τ' ἀμπέλι μ'* Αἰτωλ.

ἀπανοστένω Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) ἀπανοστύνω Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. ἀνοστένω.

Γίνομαι τελείως ἀηδής, ἄνοστος ἐνθ' ἀν.: *Ἐπενόστυνεν τὸ φρεῖν* Τραπ.

ἀπανουρά ἡ, ἀμάρτ. ἀπανορά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπάνω καὶ τοῦ οὐσ. οὐρά.

Δευτέρα οὐρά: Ἄσμ.

Εἶχε διπλὲς τοσοῖ κεφαλὰς καὶ τὴ θωριὰ μεγάλη κ' εἶχε γι' ὁρὰ κὶ ἀπανορά.

ἀπανόψι τό, Θήρ. — Λεξ. Βλαστ. 278 πανόψι Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπάνω καὶ τοῦ οὐσ. ὄψις.

Ἡ ἄνω ὄψις, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἄρτου ἐνθ' ἀν.: *Ἐφαγες τὸ πανόψι* Θήρ. *Τὸ κατόψι εἶναι πρὸ νόστιμο ἀπὸ τὸ πανόψι* αὐτόθ. Συνών. *ἀπανωάρις 2, ἀντίθ. κατόψι.

ἀπαντένω Πελοπν. (Λακεδ.) Μέσ. ἀπαδένομαι Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπαντιῶ. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀντιῶ - ἀντένω, καταντιῶ - καταντένω.

1) Συναντιῶ Πελοπν. (Λακεδ.): Αἰνιγμ.

Χίλιοι μύριοι κατεβαίνουν | κὶ ἄλλοι δὲ τὸς ἀπαντένουν καὶ τοὺς κόβουν τὸ κεφάλι, | τοὺς ἀλλάζουν τ' ὄνομα (ὁ μύλος). Συνών. ἀνταμῶνω 5, ἀντένω 1, ἀπαντιῶ 1, σμίγω. 2) Μέσ. ἀποκρίνομαι Κέρκ.: *Τότες ὁ πατέρας του ἀπαδένεται καὶ λέει* (ἐκ παραμυθ.) Συνών. ἀπαντιῶ 2.

ἀπαντέχω πολλαχ. ἀπαντέχου πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. καὶ Τσακων. ἀπαδέχω Εὐβ. (Αἰδηψ.) Κρήτ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἀπαδέχω Νάξ. (Βόθρ. Γλυναδ. Δαμαρ.) ἀπαδέχου Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) Κυδων. Μακεδ. (Μελέν.) Μοσχονήσ. Λέσβ. (Πάμφιλ.) Σάμ. Σαμοθρ. ἀπαδέχω Μύκ. Σῦρ. Τήν. ἀσπαντέχω Ἰκαρ. παντέχω Βιθυν. (Κατιρ.) Ζάκ. Ἡπ. (Τσαϊαντ. κ. ἀ.) Καπ. (Ἀνακ. Τελμ.) Κύπρ. Πελοπν. (Αἰγ. Βασαρ. Βούρβουρ. Γέρμ. Γορτυν. Καλάμ. Κυνοῦρ. Λάστ. Πάτρ.) Προπ. (Κούταλ.) Χίος — ΙΒενιζέλ. Παροιμ. 102, 153 καὶ 231, 799 καὶ 234, 840 ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 102 — Λεξ. Μπριγκ. παντέχου Εὐβ. (Κύμ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Σχωρ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Τσακων. παδέχω Θεσσ. Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. Μέγαρ. Προπ. (Κύζ.) παδέχου Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Θάσ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Σάμ. παντέχω Κύπρ. Σύμ. σπαντέχω Καπ. (Ἀνακ.) ἀπαντεχένω Πελοπν. (Καλάβρυτ.) — Λεξ. Δημητρ. ἀπαδεχένω Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Κρήτ. ἀπαντιχένου Μακεδ. Στερελλ. (Καλοσκοπ.) ἀπαδιχένου Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. ἀπαδυχένου Μέγαρ. ἀπαντιχένου Μακεδ. Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Τένεδ. παντεχένω Ἡπ. παντιχένου Ἡπ. (Δρόβιαν. Ζαγόρ.) Μακεδ. (Κοζ. Σνίχ.) παδιχένου Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. παντυχένω Ἀθῆν. (παλαιότ.) Βιθυν. Εὐβ. (Ἀγία Ἄν.) Ἡπ. Θράκ. (Καλαμ. Μυριόφ.) Πελοπν. (Ἀμαλ. Μεσσ. Πάτρ.) — Λεξ. Μπριγκ. παδυχένω Κεφαλλ. Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) παντιχένου Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) παδ'χένου Θράκ. (Καλόδ.) πανταχένου Μακεδ. (Γιδ.) Μετοχ. ἀπαντεχόμενος Ἡπ. παντεχόμενος Ἡπ. παντιχόμενος Ἡπ. (Ζαγόρ. Χουλιαρ. κ. ἀ.) Μακεδ. (Βελβ. Σέρρ. Σιάτ.) παδεχόμενος Κρήτ. παδιχόμενος Θεσσ. Τὸ μεσν. ἀπαντιέχω, ὁ ἐξ ἀρχ. *ὑπαντιέχω. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 134 κέξ. Ὁ τύπ. ἀσπαντιέχω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. ἀσπετιάρω. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ.

